

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conivgio Doctrina

Wigand, Johann

Jhenæ

VD16 W 2745

De Assensv Parentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36207

CONSENSV.

ILLEGITIMVS, qui fit contra leges di-
uinas & humanas.

REGVLA.

Illegitimus consensus, nihil tenet.

INTERRUPTVS, nimirum ante legiti-
mam desponsationem & confirmationem matri-
monij. Habeat autem ista interruptio graues
causas. Nam alioqui, leuitas, inconstantia, va-
nitas, reprehensione digna sunt.

REGVLA.

Interruptus consensus, factus iustis de cau-
sis ante desponsationem, tollit priorem consen-
sum.

EXCEPTIO.

Semper autem concubitus, item vtriusq;
consensus qui postea sequitur, & ratificatio pa-
rentum, qui tandem accedit, quandam è se
re adferunt, iuxta sapientum iudicium esti-
mationem.

DE ASSENSV PA-
rentum.

§ 5 Paren-

DE CONIUG.

Parentum & tuorum, quorum in potestate sunt liberi, assensum esse necessarium, ista rationes demonstrant.

Quia verbum Dei id docet, ut Exod. 20. Honora patrem tuum & matrem tuam. Sed non in honorem parentum, verum in ignominiam ipsorum vergit, contra ipsorum voluntatem, de Coniugio decernere atque transigere.

Deut. 7. Filiam tuam non dabis filio eius, (scilicet Cananei) nec filiam eius accipies filio tuo. Hic dilucidis verbis Deus, parentum assensum sancit & tradit.

Hieremia 29. Date filiis vestris uxores, & filias vestras date viris.

1. Corinth. 7. Qui filiam suam elocat, bene facit.

Item si vota in veteri Ecclesia, sine parentum consensu facta, non valebant, praesertim quando contradicerent, ut textus in Numeris cap. 30. sonat: Ergo multo magis parentum assensum, in Matrimonio accedere convenit.

Quia Natura hoc consentaneum esse, honeste gentes senserunt. Sic ab Ambrosio in historia Re-

CONSENSV.

na Rebecca, versus Euripidis ex Andromacha
manur, ubi puella verecundè & rectè inquit:

Νομφευμάτῳρ μέρ τῶρ ἐμῶρ πατῆρ ἐμός
Μέριμνῶν ἔξῃ, κ' ὄνκ ἐμός κρίνθρ τῶδε.

Eiusmodi verò disciplinam lex Natura
dedit, & omnes sani improbant istam libero-
rum petulantiam, quando inscijs & inconsul-
tis parentibus, cum coniuge futuro contrahunt.
Si enim cum honestis Matrimonium contra-
re decreverunt, cur parentum voluntatem non
exquirunt, à quibus liberi hanc suam corporalem
vitam & nutritionem habent? Sin cum inho-
nestis matrimonio iungi cupiunt, cur non paren-
tes, rectius sapientes & consulentes, audiunt?

Quia Ius civile assensum parentum confir-
mat. Sic enim Imperator inquit, Filij familias
consensum habeant parentum, quorum sunt in
potestate. Nam hoc fieri debere, & civile, &
naturalis ratio suadent, in tantum, ut IVSSVS
parentum precedere debeat. Instit. de nuptijs,
tit. 10.

Quia exempla illustria in sacris literis de-
scripta, id docent, ut Abraham, Isaaco filio suo
ducit coniugem. Gen. 24. Rebecca Iacobum fili-
um.

DE CONIUG.

um, & familia sua iubet uxorem ducere. Gene.
28. Simson à parentibus petit, ut sibi alienige-
nam ducere liceat. Iudic. 14.

Quia rectè constituta Ecclesia omnino in-
dicant, parentum consensum atq; consilium, ad
liberorum Coniugia accedere oportere, & exi-
stimant, non futura felicia Matrimonia, qua
neglectis vel contemptis parentibus fiunt. Vsu
enim comperium est, Benedictionem parentum
liberis prodesse plurimum, ad uniuersam vitam
feliciter agendam. Maledictionem verò ipso-
rum, toti posteritati nocere plurimum. Eius-
modi enim quartum praeceptum habet appendi-
cem, ut sis longeuus super terram. Ergo si quis
non honoret parentes, metuat ipsius Dei iudici-
um, de breui, & infausta vita.

Quia bona conscientia ratio hoc exigit.
Quam enim conscientiam habebunt liberi in
coniugio, atq; adeo in uniuersa vita, si contra
parentum voluntatem Coniuges duxerim, si mo-
do parentes iustam dissuasionis causam habeant?
Manifestum enim est, Coniugium tale vita ge-
nus esse, quod varias adferat curas, molestias,
afflictiones. Iam qua conscientia Deum inuoca-
bis, si absq; parentum voluntate, Coniugio te im-
plicueris?

Quia

CONSENSV.

Quia sine peccato, & sine multis damnis,
que postea omnium maximè sentiuntur, magno
cum malo, quando non est integrum mutare,
cuiusmodi contractus Matrimonialis fieri non
potest. Nam liberi interdum ab aliquibus sedu-
cuntur, ut contra parentum voluntatem ducant
uxores, aut pravo, ac caco amoris impetu serun-
tur, qui iudicium viciat & impedit. Postea de-
flagrato illo furore, serò sapiunt Phryges. De-
seri quoque à parentibus & amicis, tanquam im-
morigeri & furiosi liberi, in inopia duram a-
gunt penitentiam. Non raro insuper incidunt
amorum distractiones, desertiones, & alia
scelera. Ne igitur liberi tantis Diaboli tentatio-
nibus locum dent, reuerenter parentum consili-
um expetant & expectent.

Quia eiusmodi contractus, repudiata pa-
rentum auctoritate, scandalosi sunt, & gignunt
offensiones multorum hominum. Solet enim Di-
abolus ex uno peccato, integram peccatorum
plurimorum quasi talem texere ac dilatare, ad
perniciem plurimorum hominum. Iste igitur
rationes, p̄ys quidem ac honestis hominibus, non
videntur parui ponderis. Sed petulantibus inge-
nijs, nihil tam firmum opponi potest, quin sua
Adamantina fronte perrumpere tentent.

Est autem parentum consensus de Coniu-
gio li-

DE CONIUG.

gio liberorum, duplex. Alius precedit desponsationem. Alius sequitur. Nec dubium est, malitio honestius esse, assensum parentum precedere, quam sequi.

Item alius assensus est iustus, alius iniustus. Semper autem Norma iusticia in conspectu habenda est.

Fundamenta autem assensus parentum, merito sunt: Amor liberorum, timor Dei, honestas, rectum iudicium, & salus liberorum tam spiritualis, quam corporalis.

Proprietates assensus parentum, eadem sunt, qua contrahentium Matrimonium nempe ut sit liber, non coactus, aut vi extortus, non errans, non illegitimus, non perplexus & dubius, non inconstans.

Finis sit, ut liberis, de pijs & honestis Coniugibus prospiciatur. Ut liberi honeste & sancte vivant, ac bona conscientia Deo servant, ne impudica vita Deum excutiant, & fiani mancipia impuri spiritus. Denique, ut in Oeconomia liberi, se sobolemque suam enutriant.

CONTRARIA.

Dissensio

CONSENSVS

Dissensio parentum. Cum autem ea certas habeat limitationes, ideo quadam paulo clarius de ea sunt differenda.

DE DISSENSIONE PARENTVM.

Dissensio parentum est duplex. Alia iusta est, alia iniusta.

Iusta dissensio parentum est, qua habet causas pias, honestas, viles, ad Matrimonij substantiam pertinentes, que tum in conscientia parentum, tum in iudicio piorum & bonorum virorum consistere queant, ut si liberi velint contrahere cum propinquis aut affinibus, in gradibus prohibitis. Aut cum gentibus idololatrie, vel Iudeis in conuersis, vel hominibus palam ad Deos, Magis, veneficis notorijs, vel latronibus, quos Magistratus Christianus tolerare in communi hominum societate, ex mandato diuino non potest.

Aut quando liberi decepti sunt per copultrices improbas, ut re non plene cognita, aut considerata, fraudulentè sint quasi capti & illaqueati.

Aut quando liberi quasi obcecati temerario